

Le Train: een indrukwekkende slotscène

Met ons gezin gingen we in 2024 naar restaurant “De Kater” te Wageningen. Ik moest zeker nu, even met Romy op de foto, die ingelijst aan de muur naast ons tafeltje hing.

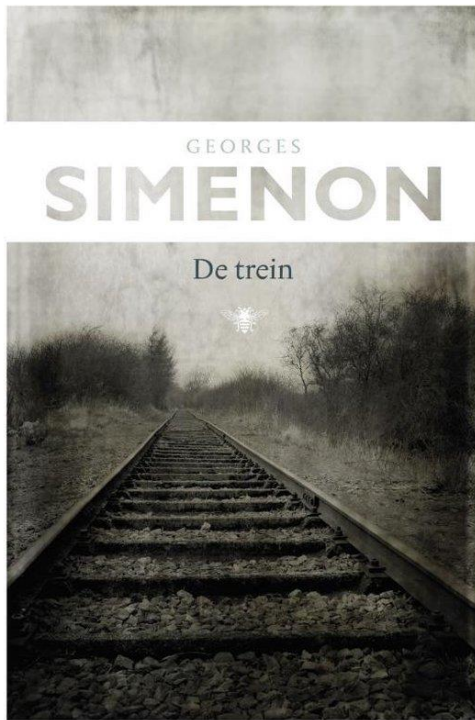
Daarvoor zag ik op een gekochte dvd in mijn huis voor de eerste keer de film “Le Train” uit 1973. In 1940 ontmoetten twee personen elkaar in een trein: de Fransman Julien Maroyeur en de Joodse Duitse Anna Kupfer. Ze probeerden te ontsnappen aan de Duitsers die Frankrijk binnenvielen. De slotscène vond ik zo indrukwekkend, het non-verbale prachtige spel van Jean-Louis Trintignant en Romy Schneider raakte me diep. De alleszeggende diepe blikken uit hun ogen in samenhang met de muzikale compositie van Philippe Sarda vergroten de dramatische sfeer van die scène. Ik heb al zo vaak gekeken naar dit filmfragment, dat ook te zien is op <https://youtu.be/19ExWexJLRE>

We zijn gevoelige wezens, waarbij een ieder op een eigen manier op ieder moment, bewust en onbewust, geraakt wordt en anderen raken.

Citaat van Walter Berghoef

De film is naar de novelle van Georges Simenon.

Een noodlotsverhaal, een tragisch einde

De kern van dit verhaal is de romance tussen de reeds getrouwde Julien en een Duits-Joodse vluchteling: een door de situatie overrompelde en verwarde Julien en een raadselachtige, aantrekkelijke Anna.

In mei 1940 neemt een bomvolle trein vluchtelingen mee uit een Frans dorp bij de Belgische grens, mensen zijn op de vlucht voor oprukkende Duitse troepen. Onder de passagiers bevinden zich Julien, een bijziende radioreparateur, zijn dochter en zwangere vrouw. De vrouwen worden vooraan ingedeeld in een wagon bedoeld alleen voor vrouwen met kinderen, terwijl hij achterin in een veewagen moet klauteren. Daar raakt hij in de ban van een mysterieuze en mooie jonge vrouw die alleen reist.

Op een station wordt de trein gesplitst en wordt hij gescheiden van zijn vrouw en dochter. Terwijl zijn helft van de trein langzaam door het door oorlog verscheurde Frankrijk rijdt, soms gebombardeerd en beschoten door Duitse vliegtuigen, worden Julien en de zwijgende vrouw geleidelijk intiem en uiteindelijk geliefden. Hij komt erachter dat ze een Duitse is die Anna heet, dat ze Joods is en dat haar man twee jaar geleden door de nazi's is meegenomen.

Als de trein in La Rochelle eindigt, regelt en krijgt hij haar verse papieren als zijn vrouw. Dan ontdekt hij dat zijn echte vrouw en dochter al in een ziekenhuis liggen met zijn pasgeboren zoon. Anna krijgt dat te horen en loopt stilletjes weg.

Drie jaar later, terug in zijn dorp met zijn familie, wordt Julien naar het politiebureau geroepen. Een Joodse vrouw in het verzet is opgepakt met valse papieren die in La Rochelle zijn afgegeven op naam van zijn vrouw. Hij beweert onwetend te zijn, maar de inspecteur roept de vrouw binnen.

Even doen de twee alsof ze elkaar niet kennen, tot Julien haar uiteindelijk een laatste stille streling geeft. **Het einde is heel sterk en duidt erop dat niemand onaangeroerd blijft door een oorlog.** Inmiddels heb ik de cd gevonden en gekocht en het boek ook maar besteld.

www.johnbartels.nl / info@johnbartels.nl / Renkum, 17 april 2024

Philippe Sarde – Le Train (Bandes Originales du Films de Pierre Granier-Deferre) / op de cd /soundtrack staan alle 9 nummers van de film. Very good music from films by Alain SARDE, especially LE TRAIN, which evokes for me a great film where love is formed during the exodus of 1940 / M. Bohec

“La scène finale est une des plus poignantes de l'univers cinématographique. Il y a la tragédie, la musique sublime et bien sûr Romy au sommet de sa beauté. Je ne m'en lasse pas et pleure chaque fois.”